

- (b) his or her presence is necessary at criminal proceedings pending in the territory of the requested Party;
- (c) transfer is liable to prolong his or her detention, or
- (d) there are other overriding grounds for not transferring him or her to the territory of the requesting Party.

2. Subject to the provisions of Article 2 of this Convention, in a case coming within paragraph 1, transit of the person in custody through the territory of a third Party, shall be granted on application, accompanied by all necessary documents, addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the Party through whose territory transit is requested. A Party may refuse to grant transit to its own nationals.

3. The transferred person shall remain in custody in the territory of the requesting Party and, where applicable, in the territory of the Party through which transit is requested, unless the Party from whom transfer is requested applies for his or her release.«

Article 4

Channels of communication

Article 15 of the Convention shall be replaced by the following provisions:

»1. Requests for mutual assistance, as well as spontaneous information, shall be addressed in writing by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the requested Party and shall be returned through the same channels. However, they may be forwarded directly by the judicial authorities of the requesting Party to the judicial authorities of the requested Party and returned through the same channels.

2. Applications as referred to in Article 11 of this Convention and Article 13 of the Second Additional Protocol to this Convention shall in all cases be addressed by the Ministry of Justice of the requesting Party to the Ministry of Justice of the requested Party and shall be returned through the same channels.

3. Requests for mutual assistance concerning proceedings as mentioned in paragraph 3 of Article 1 of this Convention may also be forwarded

- b) såfremt den pågældendes tilstedeværelse er påkrævet i forbindelse med en straffesag, som verserer på den anmodede stats territorium,
- c) såfremt den pågældendes overførelse vil kunne medføre, at forvaringstiden forlænges,
- d) såfremt der er andre afgørende grunde til ikke at overføre den pågældende til den begærende stats territorium.

2. Med forbehold af bestemmelserne i konventionens artikel 2 skal en tredje part i tilfælde, som falder ind under stk. 1, tillade, at en frihedsberøvet person føres gennem dens territorium, når der herom fremsættes anmodning ledsaget af alle fornødne dokumenter fra den begærende stats justitsministerium til justitsministeriet i den stat, gennem hvis territorium den pågældende ønskes overført. En part kan nægte at tillade, at dens egne statsborgere føres gennem dens territorium.

3. Den overførte person skal forblive i forvaring på den begærende stats territorium og i givet fald også i den stat, gennem hvilken der er anmodet om overførelse, medmindre den anmodede stat fremsætter begæring om, at den pågældende sættes på fri fod.«

Artikel 4

Kommunikationsveje

Konventionens artikel 15 erstattes af følgende bestemmelser:

»1. Anmodninger om gensidig retshjælp samt spontane oplysninger skal af den begærende stats justitsministerium sendes skriftligt til den anmodede stats justitsministerium og tilbagesendes gennem de samme myndigheder. De kan dog fremsendes direkte fra den begærende stats judicielle myndigheder til den anmodede stats judicielle myndigheder og tilbagesendes gennem de samme myndigheder.

2. De i artikel 11 i konventionen og i artikel 13 i den 2. tillægsprotokol til konventionen omhandlede anmodninger skal i alle tilfælde sendes fra den begærende stats justitsministerium til den anmodede stats justitsministerium og tilbagesendes gennem de samme myndigheder.

3. Anmodninger om gensidig retshjælp i de i konventionens artikel 1, stk. 3, omhandlede sager kan også fremsendes direkte fra den begæ-